

HET ZOEKEN NAAR GOED LEVEN EN GOEDE ZORG IS VAN ALLE TIJDEN

“**H**ij is niet makkelijk, je vader” of “Je vader gedraagt zich niet altijd aardig tegen het personeel” - zomaar wat opmerkingen in het verzorgingstehuis over mijn vader. En het klopt, ik zie dat hij soms zijn hoofd weg draait als er wat gevraagd wordt en aanraken doet hem pijn, dus dat laat hij merken.

Toch, elke keer als zoiets tegen me gezegd wordt maakt het mij verdrietig. Zien ze dan niet hoe lief hij zijn hand op mijn knie kan leggen als ik het moeilijk heb en dat hij altijd iets van voetbal weet zodat hij met mijn jongens daar over kan praten? Ik voel me machteloos omdat ik zie dat het geen onwil van hem is, maar ouderdom en zijn reactie op het gehaaste personeel. Natuurlijk begrijp ik de werkdruk van het personeel en dat zij er weinig aan kunnen doen. Voor mij voelt het als een dilemma - als ik meer aandacht vraag voor mijn vader, weet ik dat er voor een andere bewoner minder tijd overblijft.

Wonderlijk dat dezelfde man in een andere omgeving zich zo anders gedraagt en welke uitwerking dat op mij heeft.

Als de laatste dagen van mijn vader lijken te komen, verhuist hij naar een hospice. Het is even wennen voor hem en soms kijk ik met een schuin oog naar het personeel: is hij niet te lastig, te veel eisend of te humeurig? Omdat de omgeving veel intiemer is dan het verzorgingshuis, is het contact met het vrijwillig personeel persoonlijker en dat heeft een verassend resultaat op zowel mijn vader als op mij. De laatste dagen worden weken. Na een tijdje valt opeens op dat ik gewoon met het personeel praat over wat mijn vader wil. Zullen we hem een extra deken geven? Is er een andere manier om hem te wassen? Wat voor ander eten kunnen we proberen? Wat vond hij vroeger lekker? We lachen om zijn humeurige trekjes, maar ook om zijn lieve kushandjes die hij begint te geven aan het personeel en de interesse die hij in het personeel toont.

Het is wonderlijk dat dezelfde man in een andere omgeving zich zo anders gedraagt en wat voor uitwerking dat heeft op mij. De andere bejegening door het personeel maakt dat het wassen van mijn vader veel efficiënter gaat en dat ik meer betrokken op hem en het personeel ben.

De discussie over het beste gezondheidssysteem zal de komende tijd nog wel doorgaan, zoals dat al eeuwen een aandachtspunt van velen is. Zuchten over slechte tijden heeft daarbij weinig zin. Zoals Augustinus (354-430) al zei: “Het zijn slechte tijden! Het zijn moeilijke tijden! Dat zeggen de mensen tenminste. Laten we liever goed leven, dan worden de tijden vanzelf goed. Wij zijn de tijden. Zoals wij zijn, zijn de tijden.” ■

Anne

Anne Stael adviseert organisaties over zingeving en zakelijkheid.

 @AnneStael